

V letošním roce jsme se rozhodli, že místo dovolené v tropických teplotách u moře, tak strávíme jednu z našich letošních dovolených poznávání krás Šumavy, na kterou jsme již dlouho chystali. Všechno vyšlo až na teploty, které nám přály až moc a dosahovaly vyšších hodnot než u moře.

Středa 12.6.

Ráno zapřaháme naši Budku a vyjíždíme po dálnici s cílem Třebíč. Cesta ubíhá v pohodě, až na drncavou dálnici D1 a tak raději sjíždíme za Brnem směrem na Rosice. Ubytováváme se v kempu Poušov v Třebíči po obědě se vydáváme na prohlídku pamětihodností Třebíče (www.trebic.cz/), z nichž Židovské město a synagoga jsou zaznamenány v seznamu Unesco. Židovské město se pomalu renovuje, jen zbytky romských spoluobčanů tam ještě zůstávají a zřejmě příliš neprospívají turistickému ruchu. Nenecháme si ujít výstup na 75m vysokou městskou věž, odkud je překrásný rozhled po celém městě. Na radu městského strážníka přeparkováváme na neplacené parkoviště přímo u Baziliky Sv. Prokopa, kde jsme ještě stihli poslední prohlídku s průvodkyní. Prohlídku památek města Třebíče jsme zakončili večerí v Cafe Bar Holiday (www.cafebarholiday.cz), kde večerel i bývalý prezident Václav Klaus při své návštěvě Třebíče.

V Kempu Poušov (www.kemppousov.cz/) jsme byli kromě školního výletu jedné brněnské školy sami. Panuje zde příkladná čistota, kemp má zpevněnou travnatou plochu pro karavany s přípojkami a nové sociální zařízení. Velká přednost je 2km vzdálenost od centra města. Příjezdová cesta je trochu krkolomná. Teplé sprchy jsou na žetony (3min = 20Kč – to je páлька). Zajímavé je, že ubytování ve dvoulůžkové chatě vás vyjde o 80Kč/noc levněji jako ubytování ve vlastním karavanu, kde si vezete všechno vlastní.

Čtvrtek 13.6

Za slunečného rána se balíme a vyjíždíme na další cesty. První neplánovaná zastávka je v klášteře Nová Říše (www.klaster.novarise.cz). Parkujeme na náměstíčku a ke kostelu Sv. Petra a Pavla je jen pár kroků. Prohlídka kostela rozhodně stojí za to. Nás se ujímá místní kaplan, který nás provedl kostelem. Obzvláště nás upoutala kazatelna, ale i ostatní části kostela, které jsou překrásně vyřezané ze dřeva.

Další naše zastávka byla v malém městečku Slavonice (www.i.slavonice-mesto.cz/), ležící cca 11km od Dačic, přímo na rakouských hranicích. Nejzajímavější je zde trojúhelníkové náměstí obklopené goticko-renesančními domy. Bohužel je zde na každém kroku vidět nedostatek finančních prostředků na záchranu těchto památek. Kousek od Slavonic si prohlížíme ještě pevnostní areál opevnění z let 1935-38 (www.slavonicebunkry.cz).

V podvečer přijíždíme na soukromé tábořiště Caravan Clubu České Budějovice v Římově-Hamru, kam nás pozvali jejich členové. Toto tábořiště leží přímo u břehu Malše. Povodně v posledních dnech tábořiště zcela zalily a tak několik členů jej dávalo zase do pořádku. Nutno říci, že stopy po povodni byly již patrné jen velmi málo. Pro karavanisty je zde vše co potřebují – rovná plocha pro karavany s perfektním stříhaným trávníkem, přípojky elektriny, pitná voda, kryté posezení s ohništěm, WC s výlevkou a bohovský noční klid s hučením Malše.

Pátek 14.6

Při své návštěvě jižních Čech jsme nemohli vynechat Český Krumlov (www.ckrumlov.info). Zajímalo nás, jaké škody způsobily letošní povodně. Až na stržený provizorní most pod zámek, nebylo poškození nijak moc

viditelné. Město žilo opět svým turistickým ruchem. Z návštěvníků opět převažovali turisté z Japonska ověšení drahými fotoaparáty, kteří se procházeli uličkami historického jádra. V poledne jsme si zašli na oběd do restaurace. Zdejší ceny jsou přizpůsobeny movité zahraniční klientele (např. Guláš = 160Kč + couvert 30Kč). Přesto procházka po starobylých uličkách města je příjemný zážitek.

V podvečer jsme se opět vrátili na tábořiště CC ČB. Večer jsme navštívili sousední veřejné tábořiště, kde konal country večer. I když začalo pršet, tak nám přišlo chlazené pivo (dokonce pro mne!!!) ve veselé společnosti přátel z CC ČB i okolních chatařů docela vhod. Zvláště když k tomu hrála výborná country kapela.

Sobota 15.6

Ráno jsme se sbalili, rozloučili s přáteli a pokračovali směrem na Lipno. Pro přenocování jsme si vytypovali Autokemp na terasách v Černé v Pošumaví (www.autokemp-na-terasach.e-camping.cz). Původně jsme zde chtěli zůstat dvě noci, ale stav campingu nás nijak nezaujal. Vysoká neposečená tráva, že elektrické rozvaděče nebyly v trávě ani vidět, camp zastíněn vysokými stromy, chybějící běžná údržba. Přesto jsme byli upozorněni mítním občanem na zajímavost. Z kamenných schodů uprostřed kempu údajně mluvil Adolf Hitler v době, když zde byl tábor HitlerJugend za druhé světové války.

Po příjezdu jsme se vypravili na prohlídku Lipenské přehrady. Nejvíce nás zaujal nově vybudovaný Active park Lipno (www.lipnoservis.cz/active-park-lipno), kde najde vyžití každý. Po zaparkování na bezplatném parkovišti (snad jako jediné) jsme si vyjeli čtyřsedačkovou lanovkou na vrchol Kramolína a navštívili Stezku korunami stromů, odkud se můžete kochat pohledem z výšky 40m, což rozhodně stojí za to. Dále je zde bikepark s možností zapůjčení kola, pro méně zdatné je možno sjet zapůjčenou koloběžkou do údolí, použít suchého tobogánu, zahrát si discgolf, použít bobovou dráhu a zakončit návštěvou Aquaworldu. Zkrátka najdete zde zábavu pro všechny zájmy.

Neděle 16.6

Ráno vstáváme za parného sluníčka a pokračujeme dále do kempu Annín1 (www.kempanin.sumava.net). Karavan stavíme blízko břehu Otavy a jdeme poobědvat do místní restaurace a zbytek dne lenošíme na sluníčku. Tento známý kemp na Šumavě hodnotíme jako nejlepší ze všech kempů, které jsme po cestě navštívili. Hlavní přednost kempu je jeho poloha přímo na břehu řeky Otavy. Překrásná krajina, čisté prostředí, možnost si udělat oheň přímo u karavanu, ochotný personál, výborná restaurace, dětské hřiště, čisté sociální zařízení s teplými sprchami v ceně a naprostý klid. Recepční nám dal mapu okolí, na které vyznačil místa, která bychom měli zítra navštívit. Jen cena 120Kč za el. připojku se nám zdála nepřiměřená, takže jsme se obešli.

Pondělí 17.6

Ráno vyjíždíme na celodenní výlet po krásách Šumavy. Krátce se zastavujeme v Rejštejně a pohlížíme si místní kemp. Pokračujeme přes Čeňkovu pilu (od roku 1912 vlastně vodní elektrárnu). Zde se slévají říčky Vydra a Křemelná a dále pokračuje jako Otava. Dále jsme si prohlédli Modravu a poobědvali v nejnvýše položené osadě ČR (1065m) v Kvildě (www.sumava.net/kvilda). V Kvildě je u kostela vybudováno moderní informační středisko Šumavského národního parku. Cestou směrem na Františkov jsme navštívili pomníček Krále Šumavy, který leží na skutečné trase převaděčů. Okolo jsou samé močály a krok do neznáma se nemusí vyplatit. Dále jsme navštívili rašeliniště Chalupskou slat s největším rašelinovým jezírkem a cestou do Horské Kvildy také Jezerní slat. Cestou z Horské Kvildy směrem na Huťskou horu jsme obdivovali překrásnou horskou šumavskou krajinu. Vrátili jsme se unaveni v podvečer s konstatováním, že to chce prohlídku na delší dobu. Tak snad příště!!!

Úterý 18.6

V plánu naší dovolené bylo také si prohlédnout Železnou Rudu. Proto jsme se přesunuli do Autocampu Železná Ruda (www.autocamp-zeleznaruda.cz). Tento kemp leží v těsné blízkosti hlavní silnice vedoucí do Železné Rudy. Kemp je čistý, udržovaný, chatky, restaurace, dobré pivo (podle mé ženy). Ale s jednou raritou jsme se zde setkali.

Pokud budete mít střevní potíže a zapomenete v karavanu peněženku, tak jste ztraceni. Když se vrátíte na WC, uvidíte zásobníky na papír úplně prázdně. Zato si přečtete ve čtyřech jazycích, že toaletní papír si můžete zakoupit v recepci. Co se bude dít dále si asi dovedete představit, ani rychlé nožičky vám nepomohou. O chybějícím mýdle a papírových ručnicích ani nemluví. Po delším přátelském rozhovoru s vedoucím kempu na téma toaletní papír jsem zjistil, že je to škoda času. Ono totiž zde v Železné Rudě bez peněz nejde vůbec nic. Proto jsme se raději vydali na výlet na Černé jezero. Po zaplacení 100Kč parkovného + 10Kč WC u hotelu Karl jsme se

vydali pěšky 4km dobře udržovanou cestou na Černé jezero. Zde nebylo moc k vidění. Protože se blížila silná bouře, upustili jsme od návštěvy Čertova jezera a spěchali zpět na parkoviště. Po bouřce opět bylo nesnesitelné horko, strávili jsme podvečer v restauraci v kempu ve společnosti Čechů, Slováků a nás Moraváků. Tolik vtipů jsem již dlouho neslyšel.

Středa 19.6

Dnes jsme se rozhodli si prohlédnout Železnou Rudu. Byli jsme však velmi zklamáni. Ve městě jsou jen vietnamská tržiště se všude stejným sortimentem a noční kluby. Prodejnu s potravinami jsme hledali dlouho. Raději jsme navštívili za hranicemi blízké městečko Zwiesel. Zde jsme zaparkovali přímo ve středu města na 3 hodiny bezplatně, prohlédli si čisté, krásně bavorské městečko a prohlédli si místní kostel (divte se, dveře nebyly zamčeny jak to bývá u nás). Zato zde nebyly žádné vietnamské tržnice ani noční kluby.

Protože se nám v Železné Rudě moc nelíbilo, rozhodli jsme se na poslední noc vrátit zpátky do kempu Annín1 a tam u řeky Otavy relaxovat. Abychom se sem opět vrátili, postavili jsme v řečišti Otavy z kamenů malou mohylu.

Čtvrtek 20.6

Ve čtvrtek jsme se bohužel museli vrátit domů za povinnostmi. Cesta nám ubíhala krásně, až na venkovní teplotu. Po celou cestu nám ukazoval teploměr venkovní teplotu 37C a klimatizace běžela naplno.

Závěr

Původní záměr této dovolené byl vyhnout se velkým vedrům v Chorvatsku. Tak to se nám nepovedlo. Za to jsme poznali krásy jižních Čech a Šumavy, navázali nová přátelství. Také jsme porovnávali úroveň našich kempů s kempy které jsme navštěvovali při různých srazech. Byli jsme překvapeni, že námi navštívené kempy byli téměř prázdné. Doporučuji Vám si na Šumavu zajet, nebudete toho litovat.

Fotografie z našeho putování si můžete prohlédnout v albu: [ZDE](#)

Vlasta a Vašek Hronkovi
Červen 2013